

ABDUL AZIZ ENDUT

a

lwn.

PERTUBUHAN KESELAMATAN SOSIAL

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA LUMPUR

b

NIK HASHIM H

[GUAMAN SIVIL NO: S3-21-164 TAHUN 1997]

20 JUN 1998

PERKHIDMATAN AWAM: Persaraan - Persaraan wajib - Plaintiff mendakwa belum berumur 55 tahun ketika dibersara - Kesalahan tarikh lahir di sijil lahir dan kad pengenalan - Sijil lahir dan kad pengenalan digunakan plaintiff untuk memohon faedah KWSP - Samada plaintiff ke mahkamah tanpa 'tangan yang bersih' - Samada deklarasi harus ditolak

c

Ini adalah permohonan plaintiff untuk deklarasi bahawa persaraannya dari perkhidmatan defendan atas alasan beliau telah mencapai umur 55 tahun, yang berkuatkuasa pada 31 Disember 1996, adalah tidak sah. Plaintiff berhujah bahawa defendan telah tersalah kira umurnya, kerana tarikh lahir seperti yang tertera di dalam sijil lahir dan kad pengenalanya, iaitu 12 September 1941, adalah silap. Mengikut plaintiff, tarikh lahir sebenarnya ialah 10 Januari 1944, iaitu seperti yang tertera dalam surat akuan bapanya dan juga sijil kelepasan sekolahnya. Tarikh kelahiran 10 Januari 1944 yang di katakan plaintiff telah disokong oleh satu surat Jabatan Pendaftaran Negara, dan plaintiff dengan itu berhujah bahawa beliau hanya berumur 55 tahun pada 10 Januari 1999. Defendan berhujah bahawa plaintiff tidak boleh berhujah sepertimana di atas, kerana suatu ketika dahulu plaintiff sendiri telah mengambil pendirian sebaliknya bagi melayakkan diri untuk mendapat faedah Kumpulan Simpanan Wang Pekerja ('KWSP'). Tidak dinafikan bahawa berdasarkan tarikh lahir di kad pengenalanya, plaintiff telah, pada tahun 1992, mengaku kepada KWSP bahawa beliau telah berumur 50 tahun, dan kemudian pada tahun 1996 sebagai telah mencapai umur 55 tahun.

d

e

f

g

Diputuskan:

[1] Plaintiff telah mengambil kesempatan untuk mengakui umurnya untuk mendapat faedah bagi dirinya, semata-mata apabila diperlukan. Beliau mengaku kepada KWSP pada tahun 1996 bahawa beliau ketika itu berumur 55 tahun. Tetapi apabila defendan menghantar notis untuk menamatkan perkhidmatannya pada tahun yang sama kerana dikatakan telah berusia 55 tahun, beliau mengatakan bahawa beliau masih belum mencapai 55 tahun.

h

i

- a* [2] Sebelum membuat pengeluaran KWSP, plaintif telah mempunyai surat akuan bapanya dan sijil kelepasan sekolahnya di mana tarikh lahir beliau dinyatakan sebagai 10 Januari 1944. Plaintif sepatutnya membetulkan tarikh lahirnya dengan Jabatan Pendaftaran Negara secepat mungkin dan bukan setelah diberhentikan dari perkhidmatan defendan.
- b* [3] Permohonan plaintif adalah satu penyalahgunaan proses mahkamah. Plaintif datang ke mahkamah tanpa ‘tangan yang bersih’ untuk meminta deklarasi yang, jika diberi, akan menimbulkan lagi masalah di antara plaintif dan KWSP dan juga antara plaintif dan defendan.

c [Permohonan ditolak.]

Kes yang dirujuk:

Datuk Syed Kechik Syed Mohamed v. Government of Malaysia & Anor [1979] 2 MLJ 101 (**dirujuk**)

National Union of Hotel, Bar & Restaurant Workers v. Minister of Labour and Manpower [1989] 2 MLJ 189 (**dirujuk**)

d

Perundangan yang dirujuk:

Employees Provident Fund Act 1991, ss. 43, 54(1)(b), (3)

Specific Relief Act 1950, s. 41

Kaedah-kaedah Persatuan Sosial Pekerja-Pekerja (Perlakuan dan Displin) 1994,

e k. 49(1), (3), (5)

Bagi pihak plaintif - En Jayandran

Bagi pihak defendan - S Rutheran (Cik Azlaily bersamanya)

Dilaporkan oleh WA Sharif

f

PENGHAKIMAN

Nik Hashim H:

- g* Ini adalah satu permohonan oleh plaintif melalui kandungan 1, untuk satu deklarasi bahawa penamatan plaintif daripada perkhidmatan defendan, atas alasan plaintif telah mencapai umur 55 tahun, adalah tidak sah. Plaintif juga memohon supaya beliau dilantik semula ke jawatan terakhirnya tanpa kehilangan senioriti dan dibayar gajinya sejak dari bulan Mei 1997. Plaintif juga memohon gantirugi, kos dan apa-apa relif lain yang difikirkan adil dan patut.

h

Latar Belakang

- i* Plaintif mula berkhidmat dengan Jabatan Perkhidmatan Awam Malaysia pada 14 September 1963, sebagai kerani cubaan. Beliau mula memasuki perkhidmatan organisasi defendan pada 15 April 1974. Pada 18 Jun 1997, plaintif telah diberi surat penamatan perkhidmatannya sebagai Pegawai Tadbir

Gred 21 Perkeso, dengan diberi notis 24 jam, dan penamatan itu berkuatkuasa mulai 31 Disember 1996, iaitu tarikh beliau dikatakan mencapai umur 55 tahun.

a

Jadi, isu pertama yang perlu diputuskan oleh mahkamah ialah berapakah umur plaintif sebenarnya (dan apakah kesan terhadap penamatan pekhidmatannya dengan defendan?).

b

Peguamcara plaintif menghujahkan bahawa plaintif masih belum mencapai umur 55 tahun. Walaupun pada asalnya, sijil kelahiran dan kad pengenalan menyatakan tahun lahirnya ialah 1941, perkara ini telah diperbetulkan oleh bapa plaintif yang membuat surat akuan pada 28 September 1954, bahawa sijil kelahiran plaintif telah hilang dan bahawa tarikh lahir plaintif adalah 10 Januari 1944. Terdapat juga sijil kelepasan sekolah plaintif yang menyatakan bahawa tarikh lahir plaintif adalah 10 Januari 1944 – rujuk AE2 dan AE3 kandungan 1.

c

Plaintif telah juga memohon kepada Pejabat Pendaftaran untuk memperbetulkan ‘kesilapan’ yang terdapat di dalam kad pengenalnya itu. Pembetulan seterusnya dibuat oleh Jabatan Pendaftaran Negara melalui surat bertarikh 24 Julai 1997, yang menyatakan tarikh lahir plaintif diperbetulkan dari 12 September 1941, kepada 10 Januari 1944. Berdasarkan pembetulan ini, plaintif hanya akan mencapai umur 55 tahun pada 10 Januari 1999 dan bukan pada 12 September 1996.

d**e**

Daripada keterangan yang dikemukakan, jelas Jabatan Pendaftaran mengiktiraf, secara *prima facie*, bahawa tarikh lahir plaintif sebenarnya adalah pada 10 Januari 1944. Jadi isu seterusnya yang perlu diputuskan ialah sama ada mahkamah patut membuat deklarasi yang dipohon itu.

f

Peguamcara defendan menghujahkan bahawa plaintif tidak boleh dibenarkan menggunakan proses undang-undang untuk mencapai suatu matlamat, apabila beliau sendiri telah mengambil pendirian sebaliknya pada beberapa ketika dahulu, untuk melayakkan diri untuk mendapat faedah dari suatu badan awam yang lain, iaitu Kumpulan Wang Simpanan Pekerja (‘KWSP’). Peguamcara plaintif, sebaliknya, menghujahkan bahawa isu di antara plaintif dan KWSP adalah satu perkara berasingan dan tidak sepatutnya menjejaskan isu ketidaksahan penamatan perkhidmatan plaintif dengan defendan.

g

Episod ini bermula apabila defendan menerima satu notifikasi bertarikh 30 September 1996, daripada Lembaga KWSP, pada 14 Oktober 1996 (WAW2 kandungan 5), yang memaklumkan bahawa defendan adalah bertanggungjawab untuk mencarum bagi pihak plaintif seperti di dalam kadar yang telah ditetapkan di Jadual Ketiga s. 43 Akta Kumpulan Wang Simpanan Pekerja 1991 (Akta 452) (‘AKWSP’).

h**i**

- a* Berikutan dengan notifikasi ini, pihak defendan telah membuat siasatan mengenainya. Penyiasatan dengan Jabatan Pendaftaran Negara menunjukkan plaintif mempunyai satu kad pengenalan yang menyatakan tarikh lahirnya sebagai 12 September 1941.
- b* Seterusnya, penyiasatan defendan dengan KWSP menunjukkan bahawa plaintif telah, pada dua masa yang berasingan, menggunakan kad pengenalanya (sebelum pindaannya) untuk menampilkan diri sebagai berumur 50 dan 55 tahun masing-masing, untuk membolehkannya membuat pengeluaran daripada tabung KWSP.
- c* Pada 14 November 1992, plaintif telah menggunakan kad pengenalanya untuk menampilkan diri sebagai berumur 50 tahun dan dengan itu membolehkannya memenuhi syarat pengeluaran mengikut s. 54(3) AKWSP yang memperuntukkan:
- d* Notwithstanding subsection (1) the Board may authorize application of withdrawal from the Fund partly any amount standing to the credit of the member of the Fund and, subject to any rules made under this section, and such authority shall not be given unless the Board is satisfied that a member of the Fund –
- (a) has attained the age of fifty years; ...
- e* Seterusnya, pada 3 September 1996, plaintif sekali lagi telah menggunakan kad pengenalanya untuk menampilkan dirinya sebagai berumur 55 tahun, dan dengan itu membolehkannya memasuki syarat pengeluaran mengikut s. 54(1)(b) AKWSP.
- f* Jelas di sini, plaintif telah mengambil kesempatan untuk mengakui umurnya untuk mendapat faedah bagi dirinya, semata-mata apabila diperlukan. Tidak dinafikan bahawa plaintif telah, pada tahun 1992, mengakui dirinya kepada KWSP bahawa dia telah mencapai umur 50 tahun dan kemudian pada 1996, sebagai telah mencapai umur 55 tahun. Ini adalah berdasarkan tahun kelahiran di dalam kad pengenalanya (sebelum dipinda) yang menunjukkan tahun 1941.
- g* Tetapi setelah defendan menghantar notis untuk menamatkan perkhidmatannya kerana dikatakan telah berusia 55 tahun, plaintif mengakui bahawa umurnya masih belum mencapai 55 tahun lagi. Plaintif kemudian membuat permohonan kepada Jabatan Pendaftaran Negara untuk meminda tarikh lahir di dalam kad pengenalanya daripada 12 September 1941, kepada 10 Januari 1944.
- h* Masalah ini bermula dengan tindakan plaintif sendiri apabila membuat pengeluaran daripada KWSP. Sebelum itu, plaintif memang sudah sedia mempunyai surat akuan daripada bapanya dan sijil kelepasan sekolahnya di mana tarikh lahir plaintif dinyatakan sebagai 10 Januari 1944, dan bukannya
- i*

tahun 1941. Plaintiff sepatutnya membetulkan tarikh lahirnya dengan Jabatan Pendaftaran Negara secepat mungkin dan bukan setelah diberhentikan perkhidmatannya dengan defendan. Tiada sebab diutarakan mengapa plaintiff tidak berbuat demikian.

Tentang isu kesahan penamatan plaintiff dengan defendan, rujukan dibuat kepada Kaedah-Kaedah Persatuan Sosial Pekerja-Pekerja (Perlakuan dan Disiplin) 1994, khususnya Bahagian VII yang memperuntukkan seperti berikut:

49(1) Notwithstanding any provision in these Rules, where the Board finds or where representations are made to the Board that it is desirable that the service of an officer or servant be terminated in the public interest, the Board may call for a full report from the Head of Department. The said report shall contain particulars relating to the work and conduct of the officer or servant and the comments, if any, of the Head of Department.

(2) ...

(3) It shall be lawful for the Disciplinary Committee to recommend to the Board that the service of an officer or servant be terminated in the public interest notwithstanding that disciplinary proceedings have not been carried out under any of the provisions of these Rules, and the Board may terminate the service of the said officer or servant. Subrule (4) shall apply in respect of termination of service of such officer or servant under this subrule.

(4)

(5) For the purpose of this provision 'public interest' shall include the interest of the Organisation.

Namun begitu, sebelum mahkamah menimbangkan isu penamatan perkhidmatan plaintiff ini, mahkamah perlu membuat keputusan sama ada deklarasi sepatutnya dibuat atau pun tidak terlebih dahulu.

Di dalam kes *National Union of Hotel, Bar & Restaurant Workers v. Minister of Labour and Manpower* [1980] 2 MLJ 189, di mana Raja Azlan Shah CJ (Baginda pada ketika itu) berkata, di ms 191:

As we have said earlier in this judgment, we must guard against any tendency to equate the distinct process of mere review with an unarticulated opinion that having investigated the facts we are in a better position to adjudicate upon the merits. That is not our function. It is not for us to say what shall or shall not be done in this special area of delegated jurisdiction. Our duty is only to see that the matter in hand has been determined by the Minister in accordance with the policy and object of the Act.

- a** Seksyen 41 Akta Relif Spesifik 1950, memberi budibicara kepada mahkamah untuk membuat sesuatu pengisytiharan.

Di dalam kes *Datuk Syed Kechik bin Syed Mohamad v. Government of Malaysia & Anor* [1979] 2 MLJ 101, Lee Hun Hoe CJ berkata, di ms 107:

- b** In granting a declaration, the court has to consider the utility of the declaration on the one hand as against the inconvenience and embarrassment that may result on the other hand.

- c** Daripada fakta kes ini, jelas plaintif sendiri yang menimbulkan masalah untuk dirinya sendiri dengan kelakuannya yang tidak jujur untuk kepentingan dirinya semata-mata. Kini plaintif datang ke mahkamah tanpa ‘tangan yang bersih’ untuk meminta deklarasi yang, jika diberi, akan menimbulkan lagi masalah di antara plaintif dan KWSP dan juga antara plaintif dan defendan. Oleh itu, saya berpendapat bahawa permohonan plaintif untuk deklarasi ini adalah merupakan satu penyalahgunaan proses mahkamah dan tidak sepatutnya dibenarkan, dan
- d** saya membuat perintah sedemikian.

e

f

g

h

i